Brachypodium sylvaticum	+-1	I	H	EuÁ	Q-F
Agropyron caninum	+	I	H	Cp	Q-F
Dactylis glomerata	+	I	H	EuÁ	I

Mohaszint

Atrichum undulatum
Polytrichastrum formosum
Brachythecium rutabulum
Hypnum cupressiforme
Pleurozium schreberi
Ceratodon purpureus
Dicranella heteromalla

ENDES Mihály

Adatok a díszárpa (Hordeum jubatum) elterjedéséhez, ökológiai és cönológiai viszonyaihoz

Ez a pázsitfűféle nem őshonos a hazai flórában. Észak-Amerikából származik, ahol gyomként ismeretes, ám Magyarországra adventív módon, dísznövényként került. A Kárpát-medence körül egyedül Szlovákiából van adata, idehaza pedig csupán "Balaton" és "Debrecen" jelzéssel tudunk terepi előfordulásáról (SOÓ, R. A magyar flóra és vegetáció... 1973. V: 362., 1980. VI: 512.).

Nem nagy termetű; az általam megfigyelt példányok átlagmagassága 25-30 cm körülinek adódott. Már világos élénkzöld színével is kiválik környezetéből, de fő jellegzetessége, hogy a középső kalászka háti toklásza szálkástul 4-5 cm hosszúságú. Emiatt - kiváltképpen elszáradva - nagyon feltűnő "borzas" kinézetű, amelyet német (sörényes árpa), illetve amerikai (mókusfarok fű) is tükröz. Képét e kötet végén találjuk.

Magam két helyen észleltem. 1982-ben a Heves - Borsodi-Síkságon, a Tiszavalkhoz tartozó Szilpusztán, viszonylag laza lösztalajú gabonaföld szélén találtam 4-5 példányát. A közvetlen környék itt szikesedő ártér, pusztagyeppel, rétekkel, ültetett nemesnyárassal. A másik lelőhely a Szőke-rét, Konyártól északra, amely a Nyírség és a Hajdúság határán fekszik. Ezen a területen 1991-ben mintegy 35-40 töves állománya élt homokos lösz mélyedésében kialakult, kb. 2 hektáros, erősen kötött és szikes agyagos talajon. A 10-es pH-jú, időnként vizes felszín vegetációja ecsetpázsitos rét (Agrosti - Alopecuretum pratensis). A környezet e helyütt is körben gabonaföld.

A szakirodalom szerint a díszárpa hazai ökológiai és cönológiai viszonyai ismeretlenek. Megfigyeléseim alapján arra a következtetésre jutottam, hogy egy viszonylag széles ökológiai valenciájú "igazi" gyomfajról van szó, amelynek karakterisztikái a következőképpen mutatnak: R: 3-4, T: 3-4, F: 2-3, N: 3 tartományok. A felsorolt lelőhelyeken talált populációk eredetére vonatkozó információkat nem sikerült szereznem.

Dr. SÜMEGI PÁL - VISSI EMESE

A Pocsaji-láp kialakulása és fejlődéstörténete

A Tiszántúl K-i részén, Pocsaj község határában (1. ábra) található az értékes botanikai (pl.: gyilkos csomorika - Cicuta virosa, vidrafű - Menyanthes trifolia, keskenylevelű gyapjúsás - Eriphorum angustifolium) és zoológiai (pl.: elevenszülő gyík - Lacerta vivipara) ritkaságokat őrző, ún. Ősláp. A láp egy lefűződött és feltöltődött folyókanyarulatban alakult ki.

A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium anyagi támogatásával, a debreceni Ásvány- és Földtani Tanszék limnogeológiai és paleoökológiai kutatásokat végzett a láp területén (SÜMEGI - SZŐŐR 1990). A területen több fúrást mélyítettünk és a fúrások üledékföldtani, őslénytani, geokémiai elemzéseit arra használtuk fel, hogy a láp kialakulásának és fejlődéstörténetének kronológiai és őskörnyezeti történéseit tisztázzuk.

A Pocsaji-láp vizsgálatának eredményeit több hazai és nemzetközi lapban és fórumon szeretnénk bemutatni, ezért ezt a cikket a munkánk bevezetőjének szánjuk. Dolgozatunkban a recens és a fúrásokból kinyert fosszilis-szubfosszilis malakofauna vizsgálatának eredményeit mutatjuk be. Elsősorban az egyes ökológiai csoportok dominanciája és a fajok megjelenése alapján vonjuk le a következtetéseket és nem volt célunk az abundancia és a dominancia viszonyok részletes taglalása. A jól fosszilizálódó csiga (Gastropoda) fauna segítségével a láp kialakulásától kezdve nyomon tudtuk követni az őskörnyezet változásait. A recens faunát összehasonlító anyagként használtuk fel. A puhatestű (Mollusca) fajok